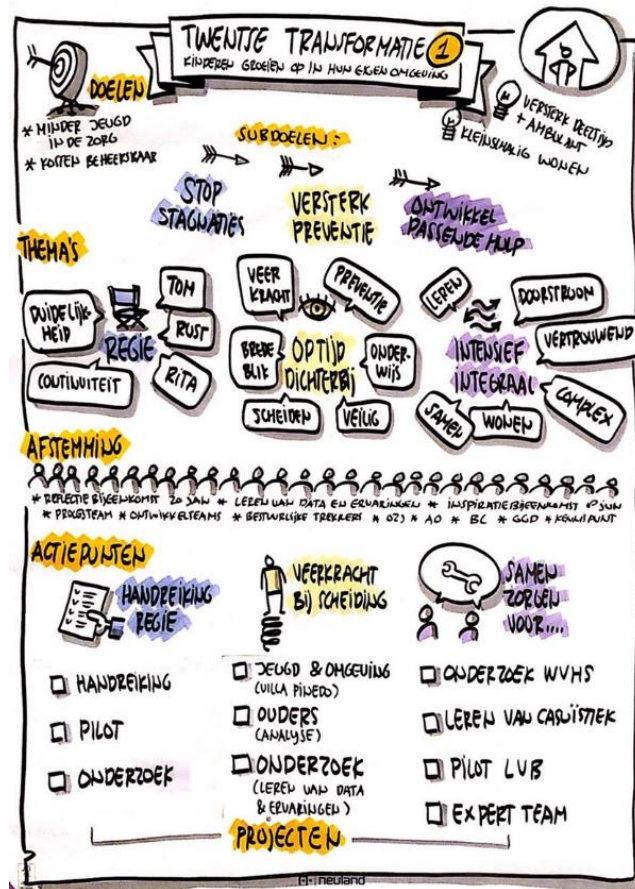

Leren van Casuïstiek

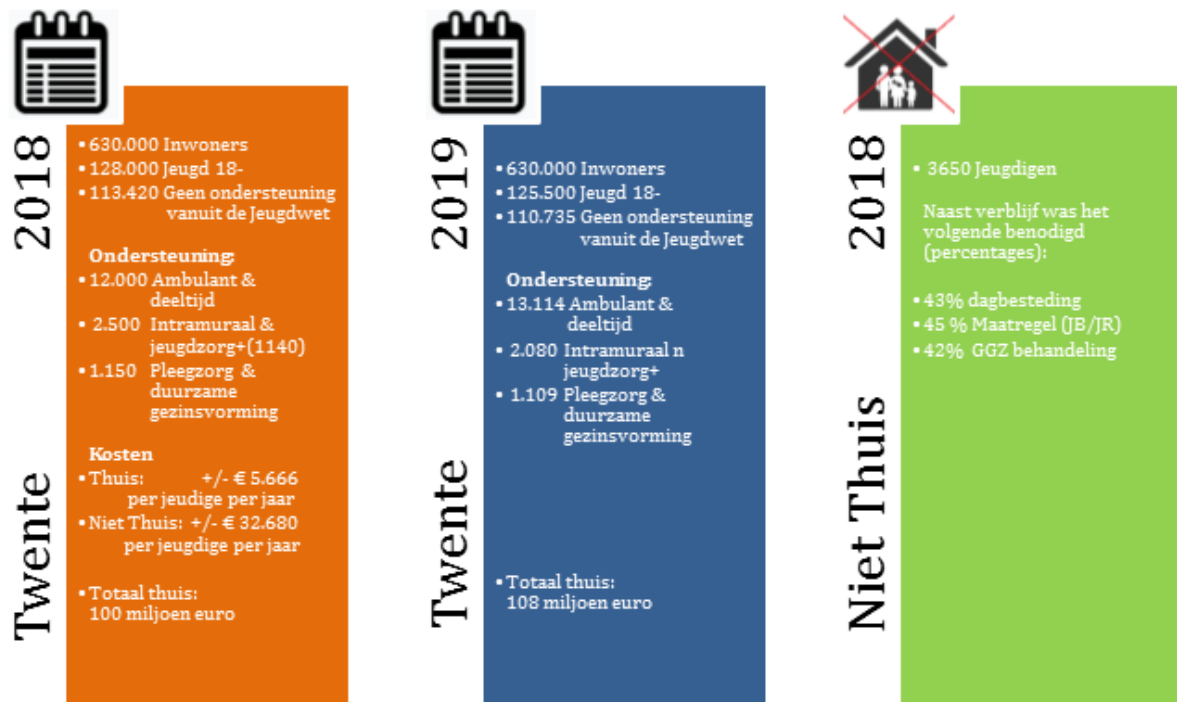
Eindrapport project Leren van Complexe Casuïstiek
Ontwikkeltafel1/Stuurgroep WVHS
Enschede, 3 februari 2021 Annabet Jongkind
Twentse Transformatie

Inhoud

1. De Jeugd in Twente.....	3
2. Het Ontwikkelteam Intensief Integraal en de stuurgroep WVHS	4
3. De Pilot	4
4. Wat hebben we gedaan?.....	5
5. De resultaten	6
5.1 Evaluatie organisatie en voorbereiding door werkgroep	6
5.2 De methodiek	6
5.3 Samenwerking OZJ	6
5.4 De Opbrengst.....	7
6. De toekomst.....	8
7. Conclusie	9
Bijlage 1 rapportage OZJ.....	10
Bijlage 2 opbrengst Enquête deelnemers	12

1. De Jeugd in Twente

Naar schatting is 11 procent van de jeugdigen in Twente in meer of mindere mate kwetsbaar. Bij hen verloopt de weg naar volwassenheid minder soepel dan bij andere leeftijdsgenoten. Dit komt door risico's die zij onderweg ervaren op vaak meerdere leefgebieden. In 2019 ging dit om ruim 15.000 jeugdigen in Twente, bij wie leren, werken, zelfstandig wonen, sociale relaties of zelfredzaamheid niet vanzelfsprekend is. Deze jeugdigen hebben extra ondersteuning nodig. In figuur 1 zijn de cijfers over de jaren 2018 en 2019 uitgesplitst, inclusief een verdieping op het aantal jeugdigen dat in 2018 niet thuis kon (blijven) wonen.

Figuur 1: Jeugdigen met ondersteuning vanuit de Jeugdwet in Twente 2018 en 2019

Uit bovenstaande cijfers blijkt dat het percentage jeugdigen dat gebruik maakt van ondersteuning uit de Jeugdwet van 2018 naar 2019 is gestegen. De verhouding tussen intramurale zorg en ambulante zorg laat een lichte verschuiving zien richting de ambulante zorg. *'Toelichting op cijfers Twentse Monitor Sociaal Domein (TMSD)'*.

Wanneer de gemeenten deze jeugdigen niet voldoende kunnen ondersteunen op de verschillende leefgebieden, wordt een jeugdhulpaanbieder ingeschakeld. Sommige kinderen/jongeren en omgeving hebben expertise nodig van verschillende specialismen. Dit is niet eenvoudig om te realiseren. Hierin spelen verschillen factoren een rol. Bijvoorbeeld een gebrek aan financiën, wachttijden, deskundigheid vanuit verschillend perspectief, gebrek aan regie, of het ontbreken van een vooruitziende blik. Vaak is er sprake van dubbel werk door de hulpverleners (intakes en onderzoek). Voor de betrokken jongeren en hun gezinnen is het frustrerend om steeds ergens opnieuw te moeten beginnen.

2. Het Ontwikkelteam Intensief Integraal en de stuurgroep WVHS

Het project Leren van Casuïstiek is ontstaan uit de samenwerking tussen de Ontwikkeltafel 1 en de Stuurgroep WVHS.

Het Ontwikkelteam “Intensief Integraal” maakt onderdeel uit van de Ontwikkeltafel 1 van de Twentse Transformatie voor meer info zie [plan van doorpak Ontwikkeltafel 1](#) .

Er zijn 4 inhoudelijke lijnen uitgezet 2 gericht op “Samen Leren” en 2 gericht op “Samen Werken”.

De Stuurgroep WVHS

In het Stuurgroepoverleg WVHS Twente (Ambiq, Jarabee, Karakter, Pluryn en OZJT) van 27 februari 2020 is afgesproken om met elkaar te 'Leren van casuïstiek'.

- Wat gaat er goed en wat kan beter; op basis daarvan kijken wat nodig is.
- Starten met een begeleide sessie waarbij de toegang/verwijzer aansluit; a.d.h.v. van dossiers, analyse wat heeft cliënt nodig,
- Verbinding van de opbrengsten van deze sessie met het triageteam WVHS.

Door vanuit breed perspectief samen te werken bij de intensieve zorg aan jongeren met meerdere problemen waar thuis wonen niet meer vanzelfsprekend is en de verantwoordelijkheid te delen bij triage, onderzoek, (ambulante) behandeling en langer durend verblijf verwachten we dat in Twente het aantal crisis-, mislukte- en jeugdzorg+ plaatsingen afneemt en er passende hulpvormen en gezinsvervangende woonplekken zijn. Hierdoor horen de stagnatie van de in/door en uitstroom en lange wachttijden tot het verleden. Dit vraagt om een werkwijze die helpt om met elkaar in Twente te leren van ingewikkelde casuïstiek die leidt tot stagnatie van in/door en uitstroom en lange wachttijden. Hoe kunnen we tot nieuwe, passende oplossingen komen binnen het hierboven geschetste krachtenveld. De opgedane kennis en ervaring is toepasbaar voor andere samenwerking rondom jeugdigen.

3. De Pilot

Op basis van de bevindingen van het proces team van Ontwikkeltafel 1 en de vraag vanuit de stuurgroep WVHS om het “samen leren van complexe casuïstiek” te faciliteren is er een werkgroep samengesteld. Deze werkgroep heeft met ondersteuning van het OZJ (Ondersteuningsteam Zorg voor Jeugd) een pilot ontworpen en uitgevoerd. Doel van de pilot is te leren van de opgedane ervaringen en de inzichten die opgedaan worden te gaan gebruiken op andere plaatsen waar integrale hulp/zorg/actie noodzakelijk is.

De werkgroep wil daaraan bijdragen door op basis van deze eerste leersessie een advies te formuleren over de manier waarop (methode, vorm) we op structurele wijze in Twente kunnen gaan leren van de problemen die zich voordoen in de complexe Jeugdhulp. Hiervoor worden de mogelijkheden van deskundigheidsbevordering d.m.v. “train de trainer” onderzocht. Ook zal er gezocht worden naar een organisatie/platform die de leersessies in de toekomst gaan organiseren.

Het OZJ heeft tot de zomer landelijk cases verzameld en de betrokkenen begeleid bij het zoeken van oplossingen. Vanuit Twente zijn er 2 cases bij hen aangemeld. Zij willen de methode (Ketenbreed leren light) die zij daarvoor hebben ontwikkeld, borgen door samen met de jeugdhulpregio's leersessies te organiseren. De leersessie in Twente is mede gebaseerd op hun recente ervaringen in Food Valley.

Zie: [ondersteuningsteam voor jeugd](#)

4. Wat hebben we gedaan?

Juli 2020 is er een werkgroep samengesteld bestaande uit Kirsten Boelen (gem. Hengelo), Petra Pover (gem. Enschede), Celine Toussaint (Pluryn) en Annabet Jongkind (Ontwikkeltafel 1). Zij werden bij het werk en leer proces ondersteund door Carmen Smeenk van het OZJ. De werkgroep heeft de keuze gemaakt om op basis van meerdere cases en daarbinnen de overeenkomstige knooppunten tijdens de eerste leersessie stil staan bij problemen die zich voordoen in de Twentse complexe jeugdhulp.

Augustus 2020 heeft de werkgroep op basis van onderstaand profiel cases opgevraagd bij gemeenten: Het leerthema van de bijeenkomst is "Hoe kunnen we crisis uithuisplaatsingen verminderen en schade (trauma's) voor kinderen en ouders voorkomen"

Kenmerken:

- Acute gezins-situatie waar geen "passende" oplossing voor handen is.
- Gezin is al bekend met hulpverlening
- Veiligheid speelt een rol.
- Tijdsdruk door bijvoorbeeld naderend weekend of einde kantoortijd.
- Casus wordt heen en weer geschoven, wie is verantwoordelijk?
- (de)escalatie is van belang

Het zijn cases die eerder hebben gespeeld waar problemen zijn ervaren in de samenwerking en die zijn afgesloten.

September 2020 zijn er 12 cases ontvangen van lokale (gemeente) teams waarvan er 6 geschikt zijn om te gebruiken voor de leersessie.

Voor evt. volgende sessies denkt de werkgroep aan cases die aangebracht worden door Jeugdzorgaanbieders en Speciaal onderwijs.

Oktober 2020

De voorbereidingsopdrachten worden verspreid onder de zorgprofessionals die de cases hebben aangeleverd voor de leersessie. Maar ook de hulpverleners die eerder of daarnaast betrokken zijn bij de casus worden benaderd om een voorbereidingsopdracht in te vullen. Indien mogelijk vragen de hulpverleners ook aan ouders en kinderen om een voorbereidingsopdracht in te vullen. Op basis hiervan formuleert het OZJ de knooppunten. De digitale leersessies (i.v.m. corona) zijn gepland en voorbereid.

November 2020

Het aantal beschikbare hulpverleners is niet voldoende voor 2 leersessie en er wordt besloten om 1 leersessie te laten vervallen. Op 12 november vindt onder begeleiding van het OZJ de leersessie plaats. Er zijn 2 groepen van 6 personen samengesteld. De groepen zijn gemêleerd en bestaan uit de zorgprofessionals die betrokken waren bij de ingebrachte cases, (inhoudelijke) managers van zorginstellingen die betrokken zijn bij Ontwikkeltafel 1, vertegenwoordigers vanuit gemeenten, raad van de kindbescherming en onderwijs. Iedere groep bespreekt onder leiding van een gespreksleider volgens een vast stramien de betreffende knooppunten. (voor de inhoud van de gesprekken zie verslag OZJ-bijlage 1)

December 2020

De werkgroep ontvangt de rapportage van het OZJ en zet een enquête uit onder de deelnemers over de ervaring die zij hebben opgedaan. (zie bijlage 2)

Januari 2021

De werkgroep evalueert de pilot (methode, opbrengst en de samenwerking met OZJ), maakt een eindrapport op en informeert deelnemers van de pilot, het Ontwikkelteam Intensief Integraal en de stuurgroep WVHS.

5. De resultaten

5.1 Evaluatie organisatie en voorbereiding door werkgroep

Succespunten:

- Het is gelukt om de voorbereiding, organisatie en facilitering van de sessie binnen de gestelde tijd te organiseren.
- Er is een geslaagde samenwerking ontstaan tussen de stuurgroep WVHS en de ontwikkelafels
- Ondanks Corona is het de werkgroep gelukt om ruimte te maken voor het vormgeven en uitzetten van de pilot.

Aandachtspunten:

- Bij een volgende sessie is het van belang ook vragen op te halen bij zorgaanbieders en/of onderwijs.
- De ondersteuning van het benaderen van de professionals en het uitzetten van de en verzamelen van de voorbereidingsopdracht moet goed georganiseerd zijn.
- Aan het eind van de sessie wordt feedbackformulier worden ingevuld.
- Om voortgang in het proces te behouden is continuïteit in de samenstelling van de werkgroep en zijn duidelijke onderlinge afspraken nodig. Van belang om een reële tijdsinvestering in kaart te brengen.

5.2 De methodiek

Het OZJ heeft ons laten kennis maken met een mooie methodiek.

Succespunten:

- Het gebruik maken van de methodische (externe) gespreksleiders werkte goed.
- De gesprekken kwamen op gang
- Reacties van de deelnemers waren overwegend positief
- Er is sprake van een heldere en compacte rapportage
- De gesignaleerde knooppunten zijn herkenbaar

Aandachtspunten:

- Het gebruik maken van meerdere cases maakt de voorbereiding in gewikkeld en vraagt veel tijd (bijvoorbeeld lezen van cases).
- Ouders/kinderen zouden gebruik moeten kunnen maken van een aangepaste voorbereidingsopdracht. De taal is nu afgestemd op de zorgprofessional. Of op andere wijze betrokken kunnen worden bij het proces.
- De methodiek van het OZJ werd gaande-weg ontwikkeld, dat gaf onduidelijkheid.
- Bij vervolg sessies zullen gespreksleiders getraind moeten zijn in de gespreksvoering.

5.3 Samenwerking OZJ

De samenwerking met het OZJ verliep niet zonder slag of stoot, er speelde onduidelijkheid over de methodiek en hoe de verschillende taken en verantwoordelijkheden verdeeld werden Dit bracht een ongemakkelijk gevoel aan weerszijde teweeg.

De samenwerking is geëvalueerd en de knelpunten zijn uitgesproken. Als er in de toekomst samengewerkt wordt zullen de verwachtingen vooraf goed moeten worden doorgesproken.

5.4 De Opbrengst

De volgende knooppunten zijn gesignaleerd:

Knooppunten	Wat maakt dit een knooppunt
Opvolging en parallelle trajecten	Kinderen kunnen niet op tijd ergens terecht en er wordt soms maanden met kinderen geleurd.
Regie/verantwoordelijkheid	Er zijn duidelijke afspraken tussen toegang en GI m.b.t. de regie. Er is soms een discussie over wat er ingezet moet worden. De GI geeft aan wat er nodig is en de gemeente is het hier niet altijd mee eens of aanbieders geven aan dat het niet voorradig is.
Financiële zaken	Uitzonderlijke situatie waarbij het belang van de kinderen voorop is gezet door zorgaanbieder. Uithuisplaatsing heeft in juli plaats gevonden. In november nog onenigheid over de Financiering. Het gaat om de tarieven van de plaatsing. Verschil van mening tussen de Gemeente en aanbieder. Zorg is al ingezet maar wordt niet betaald.
Transfers	Te laat alle puzzelstukken naast elkaar gelegd. Nu het beeld helderder is, de juiste expertise gevonden is en na uitgebreid en passend onderzoek duidelijk geworden wat hij echt nodig heeft.
Problemen met de vraagverheldering	<ul style="list-style-type: none"> • De acute situatie. Soms moet je gewoon plaatsen en dan kun je de volledige problematiek nog niet goed in kaart hebben. • Schaarste in aanbod om even de ruimte te nemen om de situatie goed te bekijken. Vaak is men al blij als er een plek gevonden is en veiligheid georganiseerd is. • Wanneer veel hulpverlening betrokken is hebben opeenvolgende aanbieders vaak niet alle informatie. • Ouders delen (onbewust) soms niet alle informatie.

Wat heeft het bespreken van deze knooppunten opgeleverd en op welk niveau is er actie nodig om de knooppunten te ontwarren:

De enquête is door 5 deelnemers ingevuld, de leden van de werkgroep zijn bij de sessie aanwezig geweest. Op basis van beide bronnen kunnen we constateren dat de deelnemers het als plezierig ervaren hebben om vanuit verschillende perspectieven over een casus in gesprek te gaan. Hierdoor worden verschil in taal en begrippen overbrugd en nodigt het in de toekomst uit om beter door te vragen m.b.t. wederzijdse verwachtingen.

Daarnaast werd geconstateerd dat de knooppunten die ervaren worden op de werkvloer niet "nieuw" zijn. Tijdens de sessie hebben zij geanalyseerd waar de aandachtspunten en leerpunten zich bevinden. Daarnaast hebben zij aangegeven wat en wie hen hierbij zou kunnen helpen:

Wat kan ons hierbij helpen:

- Vertrouwen in elkaars expertise, waardoor niet iedere keer opnieuw een casus onderzocht hoeft te worden.
- Tijd en middelen vrijmaken voor bestudering van dossier en –analyse.

Wie kan ons hierbij helpen

- Het helpt enorm om een GW'er binnen lokaal team beschikbaar te hebben: laagdrempelig, korte lijnen, expertise in huis.

- Gemeente kan ook contact leggen met aanbieder om te consulteren zonder alle persoonlijke gegevens te delen.

6. De toekomst

Om de zorgprofessionals binnen gemeenten en zorginstellingen te helpen bij het ontwarren en voorkomen van knooppunten zijn er acties nodig op verschillende niveaus.

De werkvloer:

Het is van belang dat (zorg)professionals gestructureerde ontmoetingen hebben waar complexe casuïstiek besproken wordt. Hierdoor overbruggen zij verschillen in taal en perspectief. Een gemengd publiek en methodische gespreksbegeleiding is noodzakelijk. In de huidige situatie zijn hier lokaal of regionaal al een aantal voorbeelden van zoals:

- MDO
- Triageteam
- Jeugdtafels Hengelo

Ondanks dat ervaren de zorgprofessionals van gemeenten en aanbieders grote problemen in het gezamenlijk optrekken bij complexe hulpvragen. Het methodisch bespreken van een vastgelopen casus zou een verbetering kunnen betekenen als de deelnemers de ruimte krijgen om die acties te ondernemen om zaken op te lossen.

Daarnaast zou het een verbetering zijn wanneer lokale teams op laagdrempelige wijze gebruik kunnen maken van aanvullende expertise. Als oplossing hiervoor werd het verbinden van gedragswetenschappers aan lokale teams door deelnemers naar voren gebracht.

Het toekomstige Expertteam Twente zou een faciliterende en signalerende rol kunnen vervullen. En vragen kunnen helpen beantwoorden als:

- Welke stappen kunnen nu genomen worden?
- Wie heeft de regie?
- Wat moet geregeld worden op een ander niveau?
- Welk mandaat is nodig om tot een oplossing te komen?

Tijdens deze besprekingen is een aandachtspunt hoe de gezinnen bij het proces betrokken worden.

Gemeenten en Zorgaanbieders:

Het is van belang dat de overstijgende knooppunten die door de hulpverleners ervaren worden bekend zijn bij gemeenten en zorgorganisaties. Zijn ze bekend en zo ja: wat is de voortgang? Hoe ziet het verbetertraject eruit? Zo nee: waar moet het knooppunt belegd worden en wie voert regie over de het uitzetten van een verbetertraject.

Veel van bovenstaande knooppunten zijn bekend bij de ontwikkeltafels en de stuurgroep WVHS. Maar bijvoorbeeld de wachtlijstproblematiek of 18+/18- zijn belangrijke thema's die nog niet breed in de keten zijn opgepakt. Om deze punten te agenderen en op te lossen, zijn meerdere partijen (aanbieders, GI en gemeenten) nodig.

Netwerken:

Voor het oplossen van bovenstaand knooppunten is samenwerking tussen verschillende organisaties noodzakelijk. Hiervoor is een visie en kader noodzakelijk op basis waarvan gezamenlijke afspraken met elkaar gemaakt kunnen worden in het belang van de cliënt. Welke kwaliteit willen we leveren tegen welke kosten?

7. Conclusie

Op basis van de ervaringen op gedaan in de pilot zou de werkgroep willen voorstellen om:

- Het evalueren van complexe casuïstiek structureel in te voeren in Twente.
Hierbij worden de problemen op casus niveau besproken en oplossingen gezamenlijk in gang gezet. De methode Ketenbreed leren is een waardevolle manier om toe te passen met name door de rol van onafhankelijke methodisch getrainde gespreksleiders.
- De ingebrachte problemen en uitkomsten te monitoren en zo regionale knooppunten in kaart te brengen en op te lossen.
Om de overstijgende knooppunten aan te pakken is het noodzakelijk dat de huidige ontwikkeling op het gebied van netwerksamenwerking wordt doorgezet. Hiervoor is nodig dat er een gezamenlijke visie wordt geformuleerd en op basis hiervan de knooppunten worden aangepakt.
- De structurele ondersteuning van de lokale teams dient regionaal onderzocht te worden. Zodat lokaal gekeken kan worden hoe de ondersteuning is vorm gegeven en waar verbeteringen op hun plaats zijn.
- Tenslotte is het van belang om in een vervolg de kinderen en ouders te betrekken bij het zoeken naar passende oplossingen voor de situatie waar het gezin in terecht gekomen is.

Enschede, februari 2021

Annabet Jongkind
Kirsten Boelen
Celine Toussaint
Petra Pover/Erik Otten

Bijlage 1 rapportage OZJ

Knooppunten

Opvolging en parallelle trajecten

Wat maakt dit een knooppunt

Kinderen kunnen niet op tijd ergens terecht en er wordt soms maanden met kinderen geleurd.

Welke elementen dragen bij aan het knooppunt?

- Gemeente wil zo licht mogelijk beginnen, steeds schuiven ze iets op als er geen antwoord op komt.
- Daarnaast is het ook de insteek om eerst het voorliggende te doen.
- Wanneer het onderliggende probleem niet wordt aangepakt, bijvoorbeeld een trauma, wordt het een glijdende schaal.
- Er zijn lange wachtlijsten.

Regie/verantwoordelijkheid

Welke elementen dragen bij aan het knooppunt?

- Er zijn duidelijke afspraken tussen toegang en GI m.b.t. de regie. Er is soms een discussie over wat er ingezet moet worden. De GI geeft aan wat er nodig is en de gemeente is het hier niet altijd mee eens of aanbieders geven aan dat het niet voorradig is.

Wat/wie kan ons hierbij helpen?

Wat:

- Een gezinsanalyse en een plan voor het hele gezin/systeem.
- Goede triage.
- Continue hulpverlener (en een financiële bekostiging die hierbij reëel is).
- Vertrouwen in elkaar

Financiële zaken

Wat maakt dit een knooppunt

Uithuisplaatsing van 5 kinderen ivm grote onveiligheid en (lichamelijke) verwaarlozing. Liefst alle kinderen bij elkaar, nieuw gezinshuis opgezet waar kinderen nu wonen. Uitzonderlijke situatie waarbij het belang van de kinderen voorop is gezet. Uithuisplaatsing heeft in juli plaats gevonden. Nu nog steeds ruzie over de financiering. Het gaat om de tarieven van de plaatsing. Verschil van mening tussen de gemeenten en Ambiq.

Wat leren we hiervan?

- Eerder een plek vinden maakt dat overbrugging niet nodig is.
- De motivatie bij ouders moet groeien. Dit heeft soms tijd nodig.
- Soms willen ouders meewerken en is het moeilijk de juiste hulp te bieden. Vanuit het verplichte kader zien we dat ouders te lang binnen boord gehouden worden. Hierdoor komen kinderen te kort.
- We wedden nooit op 1 paard, altijd meerdere plannen. Dit kost veel tijd en je doet kinderen en gezinnen er tekort mee. Dit is niet zoals we met elkaar hebben afgesproken in Nederland.

Wat/wie kan ons hierbij helpen?

- Wie: Als je niet weet waar het kind terecht kan, roep CCE in. Zij weten heel veel.
- Wat: stap voor stap of eerder hulp inzetten.

Wat leren we hiervan?

- Het gaat om vertrouwen dat je afweegt wat je inzet en waarom. Dit vertrouwen gaat binnen organisaties maar ook tussen organisaties.
- Wanneer meerdere organisaties nodig zijn liever geen hoofd - en onderaannemerschap, maar verschillende aanvragen voor verschillende organisaties. Dat levert hokjes op, waar ouders geen last van moeten hebben. Dit moeten we achter de schermen oplossen.
- Gemeenten worden op kosten gejaagd, het zou mooi zijn als we op 1 plek kunnen aanmelden.
- Wanneer maatwerk georganiseerd wordt doet de GI dit en gaat het in het einde van het traject naar wijkcoach. De ervaring is: hoe meer mensen hoe meer ruis. Een goede overdracht is hiervoor nodig.

Welke elementen dragen bij aan het knooppunt?

- Er gaat tijd zitten in het regelen van de financiering en het risico dat kinderen uit elkaar moeten om ergens terecht te kunnen.
- Gemeente medewerkers worden gestuurd op financiën.
- Er is irritatie omdat je je niet serieus genomen voelt in je vak. (GI)
- Organisaties krijgen maar de helft van de indicaties (tijd) en dus kun je ook maar de helft van de kwaliteit leveren.
- Gemeenten hebben niet altijd vertrouwen in de zorgaanbieders er zijn ook commerciële partijen die niet betrouwbaar zijn

Wat leren we hiervan?

- Op inhoud weten we elkaar te vinden maar daarachter worden indicaties niet toegekend.
- Misschien moeten we meer onderbouwen. (hulpverleners)
- Er zijn zorgen over de beschikbare budgetten. Hoe kun je preventiever inzetten en effectiever?

Transfers

Welke elementen dragen bij aan het knooppunt en wat leren we hiervan?

- Te laat alle puzzelstukken naast elkaar gelegd. Nu het beeld helderder is, de juiste expertise gevonden is en na uitgebreid en passend onderzoek duidelijk geworden wat hij echt nodig heeft.

Problemen met de vraagverheldering

Welke elementen dragen bij aan het knooppunt?

- De accutheid van de situatie. Soms moet je gewoon plaatsen en dan kun je de volledige problematiek nog niet goed in kaart hebben.
- Schaarste in aanbod om even de ruimte te nemen om de situatie goed te bekijken. Vaak is men al blij als er een plek gevonden is en veiligheid georganiseerd is.
- Wanneer veel hulpverlening betrokken is hebben opeenvolgende aanbieders vaak niet alle informatie.
- Ouders delen (onbewust) soms niet alle informatie.

Wat leren we hiervan?

- Het helpt als je met alle betrokken hulpverlening, ouders en verwijzer in gesprek om goede dossierinformatie te krijgen en een start te maken.
- Vanuit regierol kan wijkcoach expertise bij elkaar zetten om eerst goed een casus en het beloop te bekijken en te onderzoeken.
- Het knelt soms met de beroepscode van de professionals. Vaak kan het helpen om voor het evaluatiegesprek meerdere partijen uit te nodigen zodat het een gezamenlijk gesprek wordt.
- Soms wordt de vraag vaker in een traject gesteld om diagnostiek te doen terwijl het dossier laat zien dat er al veel bekend is. Dan kan het beter zijn om te starten met behandeling en dan parallel daaraan nog aanvullend procesdiagnostiek te doen die in het behandeltraject ingevoegd wordt.

Wat/wie kan ons hierbij helpen?

Wat

- Vertrouwen in elkaars expertise, waardoor niet iedere keer opnieuw een casus onderzocht hoeft te worden.
- Tijd en middelen vrijmaken voor bestudering van dossier en –analyse.

Wie

- Het helpt enorm om een GW'er binnen lokaal team beschikbaar te hebben: laagdrempelig, korte lijnen, expertise in huis.
- Gemeente kan ook contact leggen met aanbieder om te consulteren zonder alle persoonlijke gegevens te delen.

Centrale thema's / aandachtspunten

- Hoe ga je elkaar beter leren kennen, snappen en vertrouwen (en waar is dat vertrouwen er al wel)?
- Hoe kun je in de wijk in gezinnen preventiever werken?
- Hoe verhoudt preventie zich tot stepped care en tot matched care?
- Hoe gaan we wachtlijsten terug brengen?
- Hoe krijgen we expertise naar de voorkant, dus preventief insteken voordat het erger wordt?
- Kijk niet alleen naar het kind maar ook naar het gezin en daaromheen als problematiek bij kinderen speelt.
- Regie en verantwoordelijkheid: hoe breng je als wijkcoach expertise bij elkaar om tot een goed perspectief te komen.
- Na crisis stil staan bij oorzaak van problematiek en perspectief bepalen voor de volgende stap.

Actiepunten voor mij:

-
-
-
-

Bijlage 2 opbrengst Enquête deelnemers

Opbrengst Enquête Sessie Leren van Casuïstiek 2020

Hoe heb je de bijeenkomst ervaren?

1. Het is verhelderend om met mensen uit het werkveld, vanuit verschillende invalshoeken (verschillende werkplekken en betrokkenheid) te praten over casuïstiek.
2. Ik vond het een leuke ervaring vooral doordat er vanuit verschillende disciplines gekeken werd naar de casuïstiek
3. Leuk om eens met anderen ervaringen uit te wisselen, buiten je organisatie. Wel weinig tijd om echt inhoudelijk tot iets te komen.
4. Als prettig georganiseerd.
Indrukwekkend, gezien de verhalen en de conclusie dat het toch weer over geld en vertrouwen gaat.
5. De bijeenkomst en de punten die genoemd zijn komen voor mij niet nieuw naar voren. Dit zijn al langere tijd knelpunten die spelen, maar niet opgelost worden.

Als je het gespreksverslag leest (zie bijlage) mis je dan nog belangrijke punten Zo ja welke?

1. Ik heb in de groep gezeten die transfers besprak. Wat ik daar nog in mis is dat de zorg nu vaak zo georganiseerd is dat een behandelmodule een bepaalde duur heeft waarna de cliënt weer wordt terug verwezen naar de verwijzer en deze vervolgens naar een volgende inzet moet gaan kijken. Er is een verschil in behandeling en begeleiding; wat ook mee bepaalt wat de tijdsduur moet zijn. Begeleiding houdt al in dat het langere tijd moet duren, behandeling kan vaak korter zijn.
2. nee
3. Schiet me zo niet te binnen
4. Ik mis geen relevante punten.
5. Geen

Ben je tot nieuwe gedachten of inzichten gekomen?

1. Wat mij erg opvalt is dat iedere organisatie eigen taal gebruikt. De verwachtingen die men heeft van wat de andere organisatie kan bieden klopt vaak niet met wat de organisatie daar zelf voor idee bij heeft.

2. Evt advies vragen buiten eigen organisatie

3. Meer begrip en gezamenlijkheid

4. Ja en nee. Het is meer van het zelfde (geld/vertrouwen), maar toch bleef het wachtlijst verhaal mij puzzelen. Als iedereen de kinderen op meerdere wachtlijsten zet hebben we dan feitelijk en gevoelsmatig niet veel meer wachtlijsten. Wat zou er gebeuren als dat centraal zou zijn en dat iedere organisatie intekent op een aantal plekken op de wachtlijst, op basis van eigen beschikbaarheid. Nu zegt instelling A ik heb x kinderen wachtend, instelling B zegt dat ook, terwijl het feitelijk maar om de helft van de kinderen gaat omdat bij beide instellingen dezelfde kinderen staan te wachten.

5. Eigenlijk geen nieuwe gedachten of inzichten. Wel punten die herkenbaar zijn

Kun je er één benoemen?

1. Zie hier boven

2. CCE raadplegen

3. Standpunten vanuit de GI gehoord, zodat ik beter begrijp hoe zij kijken.

4. zie hierboven

5. Het is belangrijk om goed samen te werken in de ketenen en zo ver mogelijk helder creëren wat er aan de hand is en wat er nodig is.

Heeft de bijeenkomst geleid tot concrete actiepunten voor jezelf?

1. We hebben met een instelling waar we vaak mee samen werken afspraken gemaakt om de verwachtingen die er over en weer zijn naar elkaar uit te spreken zodat de samenwerking gemakkelijker kan verlopen.

2. Op dit moment nog niet

3. Meer beargumenteren en hierin ook goed luisteren naar argumenten van anderen. Dingen die niet 'normaal' zijn, zoals bv wachtlijsten of het niet kunnen bieden van zorg die nodig is ergens neerleggen en niet als 'normaal' gaan accepteren, omdat het dan zo blijft.

4. In contact met andere zorgaanbieders en wijkcoach ben ik kritischer gaan doorvragen op verwachtingen en het nut van de minuten/producten. Waarom wil je dit van mij weten?

5. Nee

**Stel dat we weer een bijeenkomst organiseren:
Wat zijn dan aandachtspunten voor de organisator?**

1. Als het weer mogelijk is fysiek bij elkaar komen.
2. Meer tijd voor discussie, interactie met elkaar
3. geen
4. Ik denk dat het aantal personen maakte dat er soms voorbij werd gegaan aan de diepgang. Ik zou wel graag iets dieper ingaan op de materie met iets minder mensen.
5. Ik vond het een thema die al veel aandacht heeft gehad, maar helaas nog weinig concrete punten of verbeteringen heeft opgeleverd. Ik zou graag zien dat er concrete aandachtspunten en oplossingen zouden komen in de algehele werkwijze. Ik ben benieuwd welke rol het expertisecentrum hierin straks kan spelen.

En wat moeten de organisator vooral weer hetzelfde doen?

1. Ik vond het prima georganiseerd
2. Gemixte groepen
3. geen
4. Regie houden. Vaak ontstaat er discussie om het discussiëren en dat werd nu strak geleid, wat zeer prettig was.
5. Mensen vanuit verschillende disciplines en organisaties uitnodigen.